

De weg gaan met vreugde...

1. Hij beloofd mij in de dood niet te verlaten (9-10)
2. Hij belooft mij het pad van het leven bekend te maken (11)

David was een rijk mens. Als koning had hij veel bezittingen. En muziek maken, dat kon hij ook goed. En hij was dapper en sterk. Maar weet je, dat stelde allemaal niets voor. Hij had een bezit wat veel mooier was. Een erfenis, maar dan bedoel ik geen geld. God Zelf was Davids erfenis. Toen David jong was wist hij het al het zit goed tussen mij en God. Al mijn zonden zijn verzoend bij de Hemelse Vader.

Verzoening met God wil zeggen dat je een erfenis hebt voor altijd en voor eeuwig. En als je vandaag of morgen sterft, dan blijft deze erfenis staan.

1. Hij beloofd mij in de dood niet te verlaten (9-10)

Dat is toekomst. David wil in deze psalm zeggen; als God nu vandaag je deel is, dan zal Hij dat altijd zijn. Dan zal Hij je niet alleen beschermen vandaag. Maar altijd. Luther zegt zo mooi: "In de Bijbel vind je alles om door het leven te komen en om uit het leven te komen." Zo trouw wil de HEERE zijn, ook als je ouder wordt en je lichaam verzwakt. En uiteindelijk het lichaam sterft. Ja, ook dan zal de HEERE bij je zijn. En daarom kan David er zo van zingen: "*Daarom is mijn hart verblijd. En mijn eer (mijn ziel) verheugt zich en ook zal mijn lichaam veilig wonen. Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten. U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet.*"

David is er zo zeker van. David zegt hier als het ware: Het kan niet zo zijn, dat als de HEERE je deel is, dat het allemaal stopt bij de dood. In vers 10 doet David een opmerkelijke uitspraak. Want u weet dat misschien wel dat het Oude Testament zich niet zo uit laat over een leven na dit leven. Dat zien we meer terug in het Nieuwe Testament. Over het eeuwig leven met God. Het Oude Testament zegt niet zoveel over de hemel. Dat heeft ook te maken met de voortgaande openbaring. Er zijn wel wat teksten die wijzen op de hemel en op het eeuwig leven, maar niet zoveel. Ons heidenen is meer geopenbaard dan de mensen in het Oude Testament.

Het accent in het Oude Testament ligt vooral op het leven hier en nu. Hoe leef je nu voor God. Hier heb je nu zo'n pareltje van het Oude Testament. Dat laat al laat zien dat je leven niet stopt na dit leven. Als David dit zingt dan krijgt hij iets van een profeet: "Heere het kan toch niet zo zijn als ik van U ben en U bent mijn deel, dan stopt het toch niet met mijn dood?" En eeuwen later zal de apostel Petrus deze woorden van Psalm 16 aanhalen om uit te leggen aan de mensen wat Pasen betekent.

Deze Psalm is allereerst een profetie over Christus. Daarom zetten de vertalers het ook met een hoofdletter neer: "Uw Heilige zal geen ontbinding zien." Het is een profetie over DE HEILIGE, over de Heere Jezus. Maar dit geldt nu elke gelovige die met al zijn zonden naar Hem vluchtte. Dan zal de band met God niet verbroken worden in de dood. Die band blijft staan. Want er is dan gemeenschap met Hem die ons riep aan Zijn tafel. Onze ziel zal geen ontbinding zien. En het lichaam, dat zal vergaan. Maar dat zal niet voor altijd zijn. Er komt een dag dat ik met lichaam en ziel opgewekt wordt tot een nieuw leven. Dankzij die Ene die geen ontbinding heeft gezien.

2. Hij belooft mij het pad van het leven bekend te maken (11)

En dan kom ik bij het tweede punt van de preek. Kent u die weg van David? De weg door het leven? De weg over dood en graf heen? Kent u het pad des levens? U moet wel de weg kennen. En op die weg wandelen. Of zoek je een andere weg? Dat loopt uiteindelijk verkeerd af.

"Overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht." Vind u dat te groot wat David beleeft? "Lieflijkheden zijn in Uw rechterhand voor altijd." Als het je te hoog klinkt dan wil ik namens God het gesprek met u voeren. Zou het kunnen zijn dat je nog zo vaak toegeeft aan de zonden? En denk je misschien, de zonden geven mij meer blijdschap dan God kan geven? In plaats van de beloften van God te geloven, geloven we vaak in de beloftes van de zonden. Omdat je denkt dat die je gelukkig kunnen maken.

Waar wij vaak het geluk zoeken, daar is het niet. En waar het wel te vinden is, bij de Heere, daar zoeken we het niet. Maar als je nou de HEERE zoekt de aankomende weken, of je nu Avondmaalganger bent of geen Avondmaalganger, in Hem vind je alles. Liefde. Blijdschap. Voor altijd! Wil je écht tevreden zijn, zoek het dan bij God, steeds weer opnieuw. Want de Heere wil zo graag door het leven heen het ons bekend maken. Met alles wat kan gebeuren, maar ook de weg na dit leven. En bedenk één ding. Als God Die weg van boven naar beneden heeft aangelegd, een weg van bloed, dan ziet Hij graag dat u erop wandelt!

Maar dat wordt niet bedoeld met het levenspad 'bekend maken'. Bekendmaken wil zeggen; er vertrouwd mee maken. U maakt mij vertrouwd met het pad ten leven. Het gaat hier om de bevindelijke kennis. *Yada*, in het Hebreeuws. Het gaat dus niet om verstandelijke kennis, want dan zit het een voet te hoog. Dat zeiden ze vroeger. Het moet dan 30 cm lager, het gaat om hartenkennis. Om ervaringskennis. Kennis die je opdoet door het met de Heere te wagen.

Een ding moet ik wel eerlijk zeggen. Het is niet altijd makkelijk op dat pad ten leven. Er zitten soms bochten in de weg. Soms voert het pad steil naar beneden of je komt er hobbels op tegen. Dat zegt de Heere Jezus ook heel eerlijk. Op dat smalle pad daar is een geestelijke strijd te voeren. Daar moet je sterven aan je eigen belangen, aan je eigen verlangens. Nee, dat pad is in eigen kracht niet te gaan. En op dat pad ervaar je nergens anders zo intens het verdriet over je zonden, je tekortkomingen en mislukkingen. Dan kan het je aanvliegen; wat een verdriet je de Heere aandoet.

Er was eens een vrouw die zich afvroeg waarom gaat het in mijn leven allemaal zo moeizaam? Ik wil toch de Heere oprecht dienen. Waarom maakt God het niet wat makkelijker? Het was voor haar een bittere aanvechting, totdat ze ging beseffen dat de Heere wil dat ik bij Hem schuil! En de Heere wil mij het liefst heel dicht bij Zich houden. De Heere leert ons op het levenspad steeds afhankelijker en steeds aanhankelijker te leven.

Ik moet er nog een ding bij zeggen. Onderweg krijg je al zicht waar het op uit loopt. Gods toekomst. Waar een overvloed van blijdschap zal zijn bij Zijn aangezicht. Het kan niet op. En je hebt er soms nu al meer dan genoeg aan. Ik zou ook willen zeggen, kijk eens vaker naar Zijn rechterhand. Daar zijn lieflijkheden voor altijd. Prachtige geschenken worden ons straks gegeven. Allemaal verdiend door de Gastheer Die al boven is. Hij staat daar garant voor. Dat is nou de hoop van de Avondmaalganger! Met eerbied gezegd: de Heere heeft nog zoveel achter de hand voor degene die Hem vrezen, die Hem liefhebben. Het kleed van de gerechtigheid. De kroon van de overwinning. Prachtige geschenken!

Zullen we de pas er maar in zetten, de gang er maar inhouden? Nog even en we zullen opstaan met een verheerlijkt lichaam. Dan zullen we volmaakt zijn. Dan zullen we bij onze Bruidegom zijn. En mogen we de Vader vriendelijk in de ogen kijken. En we zullen ontvangen worden aan het Avondmaal van het Lam. En we zullen de vreugdewijn van Gods verlossing eeuwig mogen drinken. We zullen door Gods Geest dronken zijn van liefde. Dan is geloven en hopen voorbij en mogen we Hem in volmaakte liefde kennen. En als de tranen van onze ogen zijn afgewist, vanwege onbegrepen wegen, dan zullen we het opnieuw tegen elkaar zeggen. Ja, een prachtig erfelijk bezit heb ik gekregen!!